यत् श्रायुत्की संनभनेकथा । उपादमासद्येष तत् श्राद्ये निर्मयम् १ । म्रोत्साइनं १ श्राद्धाइ निरा कश्रापि योजनम् । दाइायां २२ सङ्घे यत्सात् वातुक्त्यं परस्य च । श्राप्तानाः १ स एव श्रात् मत्रयादत्तवर्त्तं नम् १ । श्राद्धातः भूतकार्यास्थानस्य त्की संनं १ स्तम् । याच्या२ ६ त कापि याच्या या स्वयं द्रतस्योन वा । परी इार १ दित मोक्तः कता-त्वाचितमार्जनम् । श्राप्तीरितकर्त्तं स्वयव्यनन्तु निवेदनम् ११ मत्तान् १२ रन्तु कार्यस्य यत्सात् साधुमवर्त्तनम् । श्रा-स्थानं ११ पूर्वहको क्तियु क्ति १४ रथीवद्यार सम् । महर्षः १५

प्रमदाधिकां विका खाड्रपदेशनम् १६ " खिलानि । वाट्योति की नाट्ये चित्रविशेषोक्तिः। बौकिकपिद्वा-र्यक्रमञ्ज्ञानरेख नाखे पदार्थोन्तराखास्त्रौ तथा च केषाञ्चित् यञ्जानामन्यार्थे पारिभाषिकतं नाखे श्रीयम् था च सा॰द॰ निचीता यथा

"धवाव्यं खबु वहस्तु तदि इ सगते। मतम् । सर्वेत्राव्यं प्रकार्यः स्थात्तद्भवेदपवारितस् । रइस्त यटन्यस पराहत्य प्रकास्ति । विपताककरेचान्यानप-वार्यानरा कथा। चन्दीन्यामनमधं यत्साध्ननानी तक्कानान्तिकम् । कि अवीचीति यजाट्ये विना मान्। त्र यस्त्रते । स्वत्वेवानुस्तमध्ये तत्सादाकायभाषितम् । दक्तां सिद्धासु चैनाञ्च वेथ्वानां नाम द्यीयेत्। दक्त-प्रावाणि बिक्तां चेटचेटत्रोस्तवा इनः । वसनादिम् वच्ची स्व वस्तुनी नाम यहुनेत्। नाम कार्यं नाटकस् ंनायिकानायकाच्यानां छंत्रा-गर्भिताचप्रकामकम । प्रकरकादिम् । नाटिकासङ्कादीनां नाविकामिनियेष-चम् । प्रायेच चत्रनकः साधिर्मनेः स्थाने प्रयुक्तते । राजा जामीति दैवेति ऋत्यैभेट्टेति चाधमैः । राज्यि-भिर्वयस्थिति तथा विदूषविष च.। राजिन्तिस् मिनियौद्धः कोऽपत्तप्रत्ययेन च । स्ते क्या नामभिविधै विध सार्थेति चेतरे: । वयके त्यच वा नाम्त्रा वाच्यो राजा विदूषकः । वाच्यौ नटीस्वस्थारावार्य्य नान्ता परस्परम् । स्वस्थारी भवेद्वाव इति वै पारिपार्श्विकः। ग्रत्वधारी मारिपेति कृत्व दत्वधंमेः समाः। वयस्य ल्लमेकं हो मध्ये रार्थोति चायनः। भगगन्तित वक्तव्याः सर्पेदेवर्षि-चिक्तिनः । वहेत्राजीख चेटीख भवतीति विद्रवकः। श्रायुश्चन रिवनं स्त्रतो वदेव तातेति चेतरः । वत् प्रमक तार्तित भाष्ता गीलेख वा सतः। विष्त्रीश्रत्वाय वक्तव्योऽमाळ कार्योत चाधमैः। विग्रैरयमकाळे ति
याचिति च भण्यते । याचो इति तपछी च प्रशानयोच्यते नुषैः । कार्यद्वीताभिधः पून्तः शिष्प्राद्यीर्विननद्यते । छपाध्यायेति चाचार्यो महाराजेति भूपतिः ।
स्वामीति युवराजस्तु कुमारो भट्ट दारकः । यौद्य भद्रसक्षेत्ये वमधमैस्तु कुमारकः । वाच्या प्रक्रतिभीराजः
कुमारी भर्द्यदारका । पतिर्वया तथा कच्या च्यो छमध्याधमैस्तियः । इवेति सहयो प्रेषप्रा हक्को वेग्याऽजंबा तथा । कुट्टिन्यस्वे त्यस्वातैः पून्त्यः च जरतीकनैः । सामन्त्रयेच पाष्ट्या वाच्याः स्वस्ययागतैः ।
प्रकादयच सम्पाष्ट्रा भद्रदत्तादिनामितः । यस्य यत्कर्म
प्रित्यः वा विद्या वा जातिरेव वा । तेनैव नाम्ना
वाच्योऽसौ द्यायान्ये यथोचितम्" । ''स्वमरे तः
वास्राचार्यस्य सारिषः" वास्रप्रिकः पठितः ।

नाड प्र॰ नाव ने वस छ । ना व ग्रह्म च व परः ।
नाड पित् न॰ व छ चने। 'प्रकृत्तवा ना क पित्र प्रस्त भरतं
दधे शत॰ न० १६ । १६ । १६ 'ना क पित स्वाने क प्रताचमें भा॰। [बा॰ ति॰ ना की प्रव्हे व प्रम् ।
ना हि स्ती नव-रन्। ना छ्याम् 'ज्ञहः स्वः वस्र ना ख्यः"
ना हित्त न॰ ना छ्यां हितं ठक्। का व प्रावे भावप्र॰ तक सी
स्वाय क ति स्ता सा कि का प्रावे व सा नी प्रतिकां तथा।
भच्च यन् प्रति तस्तुः सा दिवा ने दिवाः' ति॰ त०। छ स्व

नाहिता की नाडी+कार्य का नाडीयदार्य नाहिता की नाडी+कार्य का नाडीयदार्य नाहितील पु॰ नारिकेच+रस कः। नारिकेचे नरतः। नाहित्यम ति॰ नाडीं नवीं समित भा-क्य छस्त। !स्वकारे समरा। चत्रनीयाधिरोष्ट्रसात् छस्त्र। तिःवादैनोडीं धमनं धमित भा-क्य। चत्रनीयाधिरो-एसेन श्यासकारके ति॰ कर्यं नाहित्समान् मार्गान्?' भट्टिः। [पानकर्त्तर। नाहित्यस ति॰ नाडीं धसित धे-क्य सम् छस्त्र। नाडी-नाहित्सस ति॰ नाडीं धसित धे-क्य सम् छस्त्र। नाडी-

सच्या गीरांश की ए। विरायां कायव्यविरासक्य-भेदादिकं भावप्र कर्कं यथा ''बास विरामाक कल्विक्यनकारिएको दीप्रधादः

नाडी की कु नव-नन्ते अन् बस कः। नु नड-भांचे